

Nebunul

Mirimirela

Prea devreme s-a făcut întuneric
Prea devreme lumina s-a stins,
Nebunul meu frumos și himeric,
Pentru noi, soarele a apus.

Fluturi amortiți pe tâmplă de lună
Pescăruși mor pe plaje pustii
De-o iubire-ancestrală, păgână,
Un nebun, într-un vis, povesti :

Verde crud, prin păduri, la izvoare
Licurici în căpițe de fân,
Când pe boltă licărea Carul Mare,
O prințesă iubea un nebun.

Ca un Pegas zburând printre aștrii,
De iubirea prințesei 'nălțat,
Licăreau ochii lui mari, albaștri
Sufletul, de iubire-mbătut.

Miroseau flori de câmp și cicoare,
Sângerii, maci prin vine curgeau
Dintr-o dată se făcu mai răcoare
Și tomnatic, în vis se-ascundeau.

"Nebunul meu frumos și himeric"
Se trezi că prințesa i-a spus,
"Prea devreme s-a făcut întuneric
Pentru noi, soarele a apus."